

ᐃᓃᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᓃᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅ ᐅᓃᐅᐅᐅᐅ
ᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅ ᐅᐅ ᐅᐅᐅ
ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅ
.ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ

Mikor a villamos csilingel,
Vagy ha a kedves kenyeret szel
S elvál a kenyér a karajtól,
Az Isten megjelenik akkor.

ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅ ᐅᐅ ᐅᐅ
ᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ
ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅ
.ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ

Őt én már igen sokszor láttam;
Fáradtan feküdtem az ágyban,
Ő jött s megláttam szemlehunytan,
Éppen amikor elaludtam.

ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ
.ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ
ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅ
.ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ

Egyszer borotvát vizsgálgatva
Ujjamat végighúztam rajta.
Nagy hideg támadt, nehéz, fojtott,
Még a csontom is megborzongott.

ᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅ ᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ
ᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅ ᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅ
ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅ
.ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅ ᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅ

Gondolatban tán nem is hittem;
De amikor egy nagy zsákot vittem
S ledobva, ráültem a zsákra,
A testem akkor is őt látta.

ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ
.ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ
ᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅ
.ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅ ᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅ

Most már tudom őt mindenképpen,
Minden dolgában tettenértem.
S tudom is, miért szeret engem,
Tettenértem az én szivemben.